

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Molnár Attila ügyvéd /2120 Dunakeszi, Szabadka u. 16/4./ által képviselt felperesnek a dr. Benkő Mónika jogtanácsos által képviselt Országos Rendőr-főkapitányság /1139 Budapest, Teve u. 4-6./ alperes ellen rendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 27.K.30.865/2009/4. számú, 2009. május 18-án kelt jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása során, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 27.K.30.865/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000 /tizenötezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A felperes 2008. július 24. napján a Budapesti Rendőr-főkapitányság illetékes ügyosztályára kérelmet nyújtott be H. E. M. tekintetében, a korábban kiadott alkalmazotti feljegyzítés meghosszabbítására.

Az elsőfokú hatóság a 2008. szeptember 22-én kelt 020/1-1359/01/A/J/2008. számú határozatában a felperes kérelmét H. E. M. vonatkozásában, a fegyverekről és lőszerekről szóló 253/2004. /VIII. 31./ Kormányrendelet /a továbbiakban: R./ 32. § /1/ bekezdésére hivatkozva, elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2008. december 22. napján kelt 33727/5/2008.F. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, a felperes fellebbezését elutasította. Az alperes határozatában az R. 14. § /3/ bekezdésére, 32. § /1/ bekezdésére és 10. § /1/ bekezdésére hivatkozva kifejtette, hogy az

R. nem szabályoz olyan tevékenységet, melyre H. E. M. korábban engedélyt kapott, azaz a fegyverjavító műhelyen kívüli nyilvántartási tevékenységet.

Az R. lehetőséget ad fegyverjavítói tevékenység végzésére, illetve e tevékenységhez alkalmazotti feljogosítás kiadására, de ehhez a megfelelő szakképzettségek körét a 10. §-ban tételesen felsorolja.

Az alperes határozatában hivatkozott arra, hogy a felperes által az ügyvezető részére 2003. július 1-jén a BRFK Közbiztonsági Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyver-engedélyügyi Osztály Jogi Személy Engedélyezési Alosztály 020/1359/J/0203/2003. számú határozatában kiadott engedélye - melynek tulajdonosa a fegyverjavító műhelyen kívül fegyverekkel kapcsolatos nyilvántartási tevékenységet volt jogosult végezni - nem alapozza meg a jelen kérelem teljesítését.

Az R. a fegyverjavítói tevékenységen kívüli nyilvántartási tevékenységhez alkalmazotti feljogosítás intézményét nem ismeri.

Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság jogszerűen hagyta figyelmen kívül a felperes által a hatóság felhívására csatolt, illetve a bizonyítás során mellékelte GLOCK Fegyvergyár által kiadott oklevelet, mert az nem igazolja az R. említett szabályában előírt szakképesítések egyikét sem.

Az alperesi határozat ellen a törvényes határidőn belül keresetet nyújtott be a felperes, melyben annak - az elsőfokú határozatra is kiterjedő - megváltoztatását kérte, azzal, hogy kérelmének a bíróság adjon helyt.

Kereseti kérelmében a felperes indoklásul előadta, hogy a társaság több éve foglalkozik - fegyverjavítási tevékenység mellett - lőfegyverek időszakai műszaki vizsgáztatásával, hatástalanításával, marok- és vadász-lőfegyverek belövésével, lövészversenyek szervezésével.

Az alkalmazotti feljogosítás iránti kérelemben megjelölt ügyvezető a marok-, golyós és sörétes, lőfegyver-kezelői vizsga mellett rendelkezik fegyverkereskedői vizsgával is. Ez azt jelenti, hogy a fegyvermesteri képesítést igénylő esetekben konkrét javítási, szerelési munka során a cég által alkalmazott fegyvermester jár el; más, olyan feladatok esetében, amelyek a fegyvermesteri képzettséget nem igénylik, úgymint az irányzék beállítása, a tartozékok rendeltetés szerinti cseréje, a korábban kiadott engedély (alkalmazotti feljogosítás) alapján, az ügyvezető járt el.

A felperes szerint az alperes a vonatkozó jogszabályokat tévesen értelmezte; az R. szerinti alkalmazotti hozzájárulás nem értelmezhető oly kiterjesztően, hogy az az adminisztrációt, kiadmányozást, szállítást végző személyekre is vonatkozna, és nekik is előírná a fegyvermesteri végzettséget, illetve képzettséget.

Megítélése szerint ésszerűtlen, hogy ilyen magas szintű végzettséget írjon elő a jogszabály arra a személyre nézve, aki a

fegyvereket szállítja, nyilvántartja, vagy éppen kiadja. Rámutatott, hogy nem fegyver javítására kért engedélyt.

Az alperes a felperesi kereset elutasítását kérte ellenkérelmében, rámutatva, hogy az R. a gyártási, forgalmazási, javítási, hatástalanítási és lőfegyver-kiállítási engedélyeket ismeri.

H. E. M. - a Kft. ügyvezető igazgatója - 2003. július 1-jén fegyvertartási engedélyéhez két személy részére szóló alkalmazotti feljogosítást az elsőfokú hatóság akkor meghosszabbította. A felperes által hivatkozott fegyverkereskedői vizsgára nézve az alperes álláspontja az volt, hogy a felperesi kft. fegyverjavítói tevékenységet végez, az alkalmazotti hozzájárulás is e tevékenységfajtához kérhető; önmagában a fegyverkereskedői vizsga alapján nem végezhetők a keresetben felsorolt tevékenységek. Rámutatott arra is, hogy a felperes a kérelem céljaként - annak benyújtásakor - a fegyverjavító tevékenységet jelölte meg, így a hatóságnak az engedélykiadás feltételei vizsgálata során ezt kellett figyelembe venni, e tevékenységre vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint eljárni.

A bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A jogerős ítélet indokolásában megállapította, hogy az alperes határozata nem jogszabálysértő.

Az R. 32. § /1/ bekezdése értelmében az alkalmazotti hozzájárulás meghosszabbításánál a hatóságok kötelesek az engedélyezési feltételek fennállását vizsgálni, így többek között azt is, hogy az engedélyt kérő az R. 10. §-ában előírt szakképzettséggel rendelkezik-e.

A bíróság megállapította, hogy az R. 10. §-a - amely a fegyverjavítói tevékenység közvetlen végzésére vonatkozó szakképzettségeket szabályozza -, illetve a 11. § /1/ bekezdése - mely az alkalmazotti hozzájárulás szabályairól szól - azonos szakképzettségeket jelöl meg. Erre tekintettel az alkalmazotti hozzájárulás meghosszabbításának vizsgálatakor a hatóságok a jogszabályoknak megfelelően jártak el akkor, amikor az R. 10. § /1/ bekezdésében foglalt szakképzettségek meglétét vizsgálták.

Tekintettel arra, hogy H. E. M. az R-ben előírt végzettségekkel nem rendelkezett, az alperes és az elsőfokú hatóság a jogszabályoknak megfelelően utasította el az alkalmazotti hozzájárulás meghosszabbítását.

A bíróság osztotta az alperes azon álláspontját, mely szerint az alkalmazotti hozzájárulás csak fegyverjavítói tevékenység-fajtához kapcsolódva adható meg.

Az alperes álláspontját elfogadva a bíróság rámutatott arra, hogy az R. nem ismer olyan tevékenységet, melyre H. E. M. korábban engedélyt kapott.

Önmagában az a tény, hogy az elsőfokú hatóság 2003-ban a korábbi jogszabály alapján adott részére feljogosítást, nem jelenti azt,

hogy egy újabb engedélyezési eljárásban, illetőleg a korábbi engedély meghosszabbítása kapcsán, ugyanaz az engedélyfajta megadható; az alperes ugyanis az R. 32. § /1/ bekezdése értelmében köteles volt az engedélyezési feltételek fennállásának vizsgálatára.

A bíróság álláspontja szerint az R. alkalmazotti hozzájárulásra vonatkozó szabályozása nem kiterjesztő értelmezéssel került alkalmazásra, a jogszabály egyértelműen azonos feltételeket, azonos szakképzettségeket támaszt a tevékenységet közvetlenül végzők, illetve az alkalmazotti feljogosítás iránt kérelmet benyújtók számára.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben - annak megváltoztatásával - a kereseti kérelmének helyt adó új döntés meghozatalát kérte.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet az R. 10. § /1/ bekezdésébe és 32. § /1/ bekezdésébe ütközik.

Előadta, hogy a felperesi társaság több éve foglalkozik fegyverjavítás mellett más tevékenységekkel is, melyek során a felperes ügyvezetője is részt vesz a cég működésében; ami azt jelenti, hogy a fegyvermesteri képzettséget nem igénylő feladatok ellátásába bekapcsolódik. A korábban erre a tevékenységi körre a BRFK által kiadott engedély meghosszabbítását kérte.

Álláspontja szerint az R. említett szabályait kiterjesztő módon, az adminisztrációra, kiadmányozásra és szállítási munkát végzőkre is alkalmazta az alperes, illetve a bíróság; annak ellenére, hogy e tevékenységekre a jogszabály közvetlenül maga szakképzettséget nem ír elő. A fegyverek szállítását, azok nyilvántartását vagy kiadását végző személyekre nézve a jogszabály nem tartalmaz szakképzettséget.

Rámutatott arra is, hogy a bíróság - előre jelzett távolmaradása ellenére - megtartotta a tárgyalást, melyen rögtön ítéletet is hozott, így nem tudta előadni álláspontját.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében - a korábban tett nyilatkozatai fenntartása mellett - a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. XIV. fejezetében szabályozott, és a közigazgatási perekben is alkalmazott felülvizsgálat során a Pp. 272. § /2/ bekezdésére tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés keretén belül vizsgálja felül a jogerős - jelen esetben a Fővárosi Bíróság által meghozott - határozatot.

A Legfelsőbb Bíróság ezért azt vizsgálta, hogy az R. 10. § /1/ bekezdésében, illetve 32. § /1/ bekezdésében írtakat a jogerős ítélet megsértette-e, vagy nem.

Az R. 32. § /1/ bekezdése értelmében a fegyver, lőszer tartására kiadott engedélyt tartalmazó okmány - eltérő rendelkezés hiányában - öt évig érvényes, érvényességi ideje kérelemre alkalmanként további öt évre meghosszabbítható, ha az engedély kiadására vonatkozó feltételek - azok ismételt vizsgálata alapján - biztosítottak, és a kérelmező az engedély meghosszabbítását legalább 30 nappal az érvényességi idő lejártának határnapja előtt kezdeményezi. A feltételek ismételt vizsgálata a lőfegyver tartásához szükséges elméleti és gyakorlati jártasságot igazoló vizsga megismétlésére nem terjed ki.

Az R. 10. § /1/ bekezdése szerint a fegyver gyártását, forgalmazását vagy javítását végző személy szakképzettségeként előírt képesítésnek kell tekinteni a puskaműves, fémipari technikus, gépész-üzemmérnöki, gépészmérnöki oklevelet, a fegyvermesteri szakvizsgát, valamint forgalmazási tevékenység esetén a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányságon letett fegyverforgalmazási vizsgát.

A peres iratok között megtalálható - a felperesi kft. által benyújtott - kérelem fegyverjavítói tevékenység hosszabbítása célból került előterjesztésre.

E kérelem elbírálása során kellett az eljárás első-, illetve másodfokú, alperesi hatóságnak alkalmaznia az alapul fekvő jogszabályokat.

A 32. § /1/ bekezdése értelmében az engedély további öt évre csak akkor hosszabbítható meg, ha az engedély kiadására vonatkozó feltételek biztosítottak.

E feltételek között a 10. § /1/ bekezdésében, illetve 11. § /1/ bekezdésében írt szakképzettségek meglétét az eljáró közigazgatási hatóságoknak vizsgálni kellett.

A felperes ügyvezetője részére 2003-ban öt évre megadott alkalmazotti hozzájárulás érvényességének ideje alatt született meg és lépett hatályba a 2004. évi XXIV. törvény, a lőfegyverekről és lőszerekről. E törvény felhatalmazása alapján alkotta meg a Kormány a részletes végrehajtási szabályokat és engedélyezési feltételeket tartalmazó R-t.

Az R. hatályba lépése előtt hatályban volt - és a felperesi ügyvezető részére kiadott - engedély megadásakor alkalmazott kézi lőfegyverekről és lőszerekről, gáz-, és riasztófegyverekről, valamint a lőfegyverekről és a lőterekről szóló 115/1991. /IX. 10./ Kormányrendelet 18. § /3/ bekezdése kifejezetten szabályozta a lőfegyver őrzési tevékenység végzésére történő átengedés céljára kiadható engedélyt.

A lőfegyver őrzési célú használatára történő engedély kiadására olyan személyeknél volt lehetőség, akik a lőfegyver tartására a rendelet feltételei alapján megfeleltek.

A BRFK Közbiztonsági Szervek Igazgatásrendészeti Főosztályának 2003. július 9-én hozott határozata kifejezetten hivatkozik a 115/1991. /IX. 10./ Kormányrendelet említett rendelkezésére.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az eljáró Fővárosi Bíróság helyesen értelmezte az R. szabályait, és helyesen állapította azt meg, hogy a korábbi Kormányrendelethez képest ilyen szabályt, ilyen engedélyfajtát az új jogszabály nem tartalmaz.

Ilyen kifejezett, külön engedélyfajta hiányában az eljáró alperesi és elsőfokú hatóság - a hatályos jogszabályokból kiindulva - a felperesi kft-nek az alkalmazotti hozzájárulás, mint engedély meghosszabbítása iránti kérelmet elutasító döntést kellett hozni.

E döntés felülvizsgálata során - a Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint - a Fővárosi Bíróság nem sértette meg az R. felülvizsgálati kérelemben megjelölt szabályait, hanem azok helyes értelmezésével a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a felperes alaptalan felülvizsgálati kérelmét a Pp. 275. § /3/ bekezdésében foglaltak alapján elutasította, és a felperest - mint a felülvizsgálati kérelmet sikertelenül előterjesztő pervesztes felet - a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárás költségében marasztalta.

A Legfelsőbb Bíróság emellett - a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján - kötelezte a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontján alapuló, a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti eljárásban fennálló tárgyi illeték-feljegyzési jogra tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2010. szeptember 1.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Patyi András sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő